

**UDSKRIFT AF DOMBOGEN
FOR
GRØNLANDS LANDSRET**

D O M

afsagt af Grønlands Landsret den 25. februar 2026 i ankesag

Sagl.nr. 25/30306

Anklagemyndigheden
mod

Tiltalte

Født den Dato 1988

Advokat Naja Joelsen

Sermersooq Kredsret afsagde dom i 1. instans den 8. oktober 2025
(kredsrettens sagl.nr. KS-SER-658-2024).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med den for kredsretten rejste tiltalte samt skærpelse til anbringelse i anstalt i 40 dage.

Tiltalte har påstået frifindelse.

Doms mænd

Sagen har været behandlet med domsmænd.

Supplerende oplysninger

Der er ikke fremkommet supplerende oplysninger.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne Forurettede og Vidne 1 har i det væsentlige forklaret for landsretten som i første instans. Der er endvidere afgivet forklaring af Vidne 2.

Tiltalte har supplerende forklaret, at da politiet kom, var hun i soveværelset. Hun sad ned. Men hun flyttede ind i stuen til sofaen. Hun blev glad for, at de kom. Men så begyndte det at dreje sig om hende, selvom det var manden, der var blevet ringet om. Hun var ikke ophidset. Hun blev urolig, da politimanden blev ved med at tage på hende. Politiet talte til alle flere gange. Da politimanden tog fat i hende, sagde hun, at det ikke var hende. Der havde været et drikkelag et andet sted, hvor en falsk politimand var kommet ind. Det virkede som om, at politimanden forfulgte hende. Hun ramte ikke politimanden med andet end hånden. Hun slog ikke politimanden. Da han tog i hendes arme, sagde hun gentagne gange, at det gjorde ondt. Politimandens skader ved hun ikke, hvor kommer fra. Hun ville redde sig selv. Det kan godt ske, at politimanden har fået skader af noget, som hun har gjort. Vidne 2 og Vidne 2's kæreste var i soveværelset. Men da politiet kom, gik de ind i stuen. Vidne 2 og kæresten blev afhørt. De kunne ikke afhøre kæresten, for han kunne ikke forstå dansk. De var i samme hus. Hun havde forinden været alene med Vidne 2's bedstefar, men så kom Vidne 2 og Vidne 2's kæreste og diskuterede. Vidne 2 græd. Derfor ringede bedstefaren efter politiet. Hun ved ikke, hvad var opstarten til episoden mellem hende og politimanden var. Vidne 2 og kæresten var helt oppe at køre. De råbte, når de sagde noget. Så blev det hele forvirrende, fordi de var berusede. Hun ved ikke, hvorfor politimanden henvendte sig til hende. Hun rejste sig op og satte sig ned gentagne gange. Det virkede som om, at de vendte sig mod hende, da hun rejste sig op. Da de tog fat i hende, begyndte hun at bevæge sig og røre sig. Hun sagde gentagne gange og det gjorde Vidne 2's bedstefar også, at det var Vidne 2's kæreste, det drejede sig om. Hun har kun to – tre tænder i undermund. De er så små, de er på højde med huden. Hun kan bide sammen, hvis hun anstrenger sig virkelig meget.

Forurettede har supplerende forklaret, at det ikke var ikke Vidne 1, der holdt tiltalte i detentionen. Det var en anden kollega. Det forklarede han også i kredsretten. Tiltalte gik bananas. Hun rejste sig op og råbte og skreg og hoppede rundt i sofaen og hoppede rundt og lavede fagter. Han forstod ikke alt, hvad hun råbte. Hun var ikke specielt begejstret for politiets tilstedeværelse. Han prøvede

både på dansk og grønlandsk at få hende til at slappe af og få hende ned at sidde. Han prøvede også at få hendes navn og cpr nr., men hun fortsatte med at råbe og skrike. Han kender ikke tiltalte. Han mindes ikke at have mødt hende før. Det er ikke så tit, at han er på gaden. Hun svingede den ene arm, som ramte ham på kæben. Det var til sidst. Han prøvede at berolige hende, mens hun lå ned. Hun kiggede direkte på ham og svingede sin knytnæve mod hans ansigt. Da han så tog fat i hendes håndled, bed hun ham. Så kaldte han på Vidne 1. Da hun slog ud mod ham, snittede hun ham kun, for idet hun langede ud efter hans hoved, flyttede han hovedet, så hun kun snittede ham på kæben. Hun havde vendt sig om for at komme til. I og med at hun ikke ramte, har han svært ved at vurdere kraften. Men hvis han var blevet rigtigt ramt, havde han fået en bule eller et mærke. Han kan ikke vurdere, hvilke tænder tiltalte har. Han prøvede at trække fingeren væk. Han har stadig ar der, hvor hun bed. Der var tre steder, det blødte fra. Der var tre punkteringer. Det blødte ikke voldsomt. Som en nål. Da politiet kom ind i lejligheden, tog den ene reservebetjent fat i to personer. Da tiltalte vågnede, var hun helt oppe og ringe. Tiltalte havde ikke lyst til, at politiet skulle være der. Tiltalte hoppede op og ned i sofaen og råbte og skreg. I rummet var en politielev, Vidne 1 og person i sofaen. Der var fire personer i stuen måske fem. Episoden tog måske 5 minutter.

Vidne 1 har supplerende forklaret, at der var 3-4 personer i lejligheden, da de kom. Nogle var i stuen og nogle var i soveværelset. Han blev kaldt til stuen, da en beruset person skabte sig. Han kan ikke huske, hvad han så, da han kom ind i stuen. Forurettede fortalte ham, at han var blevet bidt af kvinde. Han så ikke bidmærkerne. Tiltalte var opfarende, men han kan ikke huske hvordan. Hun var meget beruset. Han kan ikke huske, om kvinden sagde noget. Han kan ikke huske yderligere, som ikke er kommet frem. Han talte ikke med Forurettede om, at Forurettede var blevet slået. Han kan ikke huske, hvordan stuen eller sofaen så ud. Han lagde ikke mærke til, om der var flere sofaer. Han ved ikke, hvor lang tid episoden varede. Men episoden varede mere end 5 minutter. Han var gået ind i soveværelset, fordi der var to i soveværelset, der kun talte grønlandsk. Han kan ikke huske, hvor mange der var i stuen. Da Forurettede bad ham komme ind i stuen, kan han ikke huske, hvordan han var.

Vidne 2 har forklaret, vidnet og hendes kæreste kom ind. De diskuterede. Hendes kæreste er far til hendes barn. Han gjort noget ondt. Derfor ringede hendes bedstefaren til politiet. Politiet tog i stedet tiltalte. Der var to soveværelser i lejligheden. På det ene soveværelse var vidnet og hendes kæreste. På det andet soveværelse var tiltalte og vidnets bedstefar. Vidnet gik frem og tilbage mellem soveværelset og stuen. Hendes kæreste slog hende. Så kom politiet. De åbnede døren. Politiet stod i gangen. Den danske politibetjent henvendte sig direkte til tiltalte. Den grønlandske politibetjent gjorde, som danskeren sagde. Men den grønlandske politibetjent forstod, at det var vidnets kæreste, det drejede sig om. Bedstefaren og tiltalte blandede sig ikke, for bedstefaren havde ringet om hendes kæreste. De prøvede at forklare politiet, at hændelsen drejede sig om vidnets kæreste. Tiltalte blev anholdt uden at have gjort noget for det. Tiltalte blev anholdt i gangen. Politiet kom ikke ind i stuen. Hun hverken så eller gjorde noget, inden tiltalte anholdt. Da tiltalte blev anholdt, var tiltalte helt roligt. De pegede på vidnets kæreste. Politiet kom ikke ind i lejligheden. Politiet var kun i gangen. Der var ikke nogen, der kom ind. Hun kan ikke huske, hvor lang tid politiet var der. Måske var politiet der i 10-15 min. Det er svært at sige, hvor længe politiet var der. Hun var beruset. Den danske politimand var aggressiv, selvom de sagde, at det var vidnets kæreste, der havde gjort noget. Politiet kom ikke ind i lejligheden. De kom ikke ind i stuen. Anholdelsen af tiltalte foregik i opgangen. Vidnet var til stede i lejligheden. Tiltalte kom ud i opgangen for at hjælpe tiltalte. Da politiet kom, gik vidnet ud for at åbne døren. Tiltalte var ikke urolig. Tiltalte forholdt sig rolig. Vidnet så ikke, at tiltalte slog politimanden. Politimanden gav tiltalte håndjern på. Tiltalte strittede ikke imod. Tiltalte gjorde ingenting.

Tiltalte har forklaret om sine personlige forhold, at hun bor i Ålborg i egen lejlighed.

Hun er under behandling. Hendes søn skal konfirmeres. Når hun er færdigbehandlet, vil hun finde et arbejde. Hendes storebror har begået selvmord. Det er ting i hendes opvækst, som hun får behandling for.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, der er anført af kredsrettens flertal, finder landsretten, at tiltalte er skyldig i den rejste tiltale.

Af de grunde der er anført af kredsretten, finder landsretten, at foranstaltningen passende kan udmåles til anbringelse i anstalten i 30 dage.

Landsretten er enig med kredsrettens flertal i, at vold mod en politibetjent i tjeneste er en så alvorlig forbrydelse, at sanktionen som udgangspunkt ikke kan gøres betinget.

På baggrund af den medgåede længere sagsbehandlingstid, som ikke skyldes tiltaltes forhold, finder landsretten imidlertid, at anbringelsen i anstalt undtagelsesvist, kan gøres betinget som nedenfor bestemt, jf. kriminallovens § 129.

THIKENDESFORRET:

Tiltalte, anbringes i en anstalt i 30 dage. Fuldbyrkelse af foranstaltningen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år, hvis tiltalte i prøvetiden ikke begår ny lovovertrædelse.

Statskassen betaler sagens omkostninger.

Dommer

=

=

